

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ:

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΣ ΟΡΚΟΣ

‘Ομνυμι Απόλλωνα ιητρόν και Ασκληπιόν και Υγείαν και Πανάκειαν και θεούς πάντας τε και πάσας, ιστορας ποιεύμενος, επιτελέα ποιήσιν κατά δύναμιν και κρίσιν εμήν όρκον τόνδε και συγγραφήν τήνδε· ηγήσεσθαι μεν τον διδάξαντά με την τέχνην ταύτην ίσα γενέτησιν εμοίς, και βίου κοινώσεσθαι, και χρεών χρηίζοντι μετάδοσιν ποιήσεσθαι, και γένος το έξ αυτού αδελφοίς ίσον επικρινείν άρρεσι, και διδάξειν την τέχνην ταύτην, ήν χρηίζωσι μανθάνειν, άνευ μισθού και συγγραφής, παραγγελίης τε και ακροήσιος και της λοιπης απάσης μαθήσιος μετάδοσιν ποιήσεσθαι υιοίς τε εμοίς και τοις του εμέ διδάξαντος, και μαθητήσι συγγεγραμμένοις τε και ώρκισμένοις νόμω ιητρικώ, άλλω δέ ουδενί. διαιτήμασί τε χρήσομαι επ’ ώφελείη καμνόντων κατά δύναμιν και κρίσιν εμήν, επί δηλήσει δε και αδικίη είρξειν. ου δώσω δε ουδέ φάρμακον ουδενί αιτηθείς θανάσιμον, ουδέ υφηγήσομαι συμβουλίην τοιήνδε· ομοίως δε ουδέ γυναικί πεσσόν φθόριον δώσω αγνώς δε και οσίως

διατηρήσω βίον τον εμόν και τέχνην την εμήν. ου τεμέω δε ουδέ μην λιθιώντας, εκχωρήσω δε εργάτησιν ανδράσι πρήξιος τήσδε. ες οικίας δε οκόσας αν εσίω, εσελεύσομαι επ' ωφελείη καμνόντων, εκτός εών πάσης αδικίης εκουσίης και φθορίης, της τε άλλης και αφροδισίων έργων επί τε γυναικείων σωμάτων και ανδρών, ελευθέρων τε και δούλων. α δ' αν εν θεραπείη ή ακούσω, ή και άνευ θεραπείης κατά βίον ανθρώπων, α μη χρή ποτε εκλαλείσθαι έξω, σιγήσομαι, άρρητα ηγεύμενος είναι τα τοιαύτα. όρκον μεν ουν μοι τόνδε επιτελέα ποιέοντι, και μη συγγέοντι, είη επαύρασθαι και βίου και τέχνης δοξαζομένω παρά πάσιν ανθρώποις ες τον αιεί χρόνον- παραβαίνοντι δε και επιορκέοντι, ταναντία τούτων.

ΣΟΦΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ:

ΣΥΧΡΟΝΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΚΟΣ

Υπόσχομαι να εξασκώ την κρίση μου και να καταβάλλω το άπαν των δυνάμεών μου ώστε να εκπληρώσω, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, τα ακόλουθα:

Θα σέβομαι τα με κόπο αποκτηθέντα επιστημονικά επιτεύγματα όλων εκείνων των ιατρών των οποίων τώρα τα βήματα ακολουθώ, και με χαρά θα μοιράζομαι και εγώ τις δικές μου γνώσεις με εκείνους που θα ακολουθήσουν.

Θα εφαρμόζω, προς όφελος των ασθενών, όλες τις απαραίτητες διαδικασίες, αποφεύγοντας όμως εκείνες τις παγίδες της υπέρ του δέοντος αγωγής και του θεραπευτικού νιχιλισμού (μηδενισμού).

Θα θυμάμαι ακόμα ότι, εκτός από επιστημονικότητα, υπάρχει και τέχνη στην ιατρική, και ότι η ζεστασιά, η συμπάθεια, και η κατανόηση μπορούν να μετρήσουν περισσότερο από το νυστέρι του χειρουργού, ή του χημικού το φάρμακο.

Δεν θα ντραπώ να πω «δεν γνωρίζω», ούτε και θα αρνηθώ να ζητήσω τη βοήθεια συναδέλφων μου όταν απαιτηθεί η ειδικότητα ενός άλλου για την ανάρρωση ενός ασθενούς μου.

Θα σέβομαι την ιδιωτική ζωή των ασθενών μου. Τα προβλήματα που μου εκμυστηρεύονται δεν είναι για να γίνονται γνωστά στο ευρύ κοινό.

Ειδικά, οφείλω να χειρίζομαι με μεγάλη προσοχή ζητήματα ζωής και θανάτου. Αυτή η φοβερή ευθύνη πρέπει να αντιμετωπιστεί με μεγάλη ταπεινότητα αλλά και με επίγνωση της δικής μου αδυναμίας. Πάνω απ' όλα, δεν πρέπει ποτέ να παριστάνω το Θεό.

Θα θυμάμαι ότι δεν νοσηλεύω ή θεραπεύω κάποιον πίνακα καταγραφής πυρετού ή έναν καρκίνο που μεγαλώνει, αλλά έναν ασθενή, του οποίου η ασθένεια μπορεί να επηρεάσει την οικογένειά του και την οικονομική της κατάσταση. Η ευθύνη μου έναντί του συμπεριλαμβάνει και αυτά τα σχετικά προβλήματα, εάν πράγματι θέλω να λέω πως φροντίζω όσο χρειάζεται εκείνους που νοσοούν.

Θα προλαμβάνω την νόσο όποτε το μπορώ, καθώς η πρόληψη είναι προτιμότερη από την αποθεραπεία.

Θα θυμάμαι ότι παραμένω μέλος της κοινωνίας, με ειδικές υποχρεώσεις προς όλους τους συνανθρώπους μου - εκείνους που είναι υγιείς στο νου και στο σώμα, αλλά και εκείνους που είναι αδύναμοι και ασθενούν.

Εάν δεν παραβιάσω αυτή την υπόσχεση, ας αξιωθώ να απολαύσω τη ζωή και τη τέχνη, με τον σεβασμό των συνανθρώπων μου όσο ζω, και να με θυμούνται με τρυφερότητα όταν φύγω. Είθε να ενεργώ πάντα με γνώμονα την διαφύλαξη των υψηλών παραδόσεων του λειτουργήματός μου, και να έχω τη μακρά εμπειρία της χαράς να θεραπεύω όσους ζητήσουν τη βοήθειά μου.

